

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 5

Fylke: *Møre og Romsdal*

Tilleggsspørsmålnr.

Herad: *Bremnes*Emne: *Vannboring*Bygdelag: *Ryene*Oppskr. av: *Johan Kjønig*

Gard:

(adresse): *Laugøyneset fra Mr. Sund*

G.nr.

Br.nr.

A. Merk av om oppskriften er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

1. Ja. med vassåk, vi kaller det "bålbre". Det veile på begge skulderer med åpning for halen. En brukte tidleg tau med jernkon, men mest jernlenke med jernkon.

2.) Nei. slikt har kjennes jo ikke til. Fra ø hinstre stonulysing har en lagt et trekkors i bått, elle om vinsekka et isslykke.

3. Kvinnfolk har mest vannboringa.

4. Gjort lite i unlagt vann, men en del hus har takvann med cement-kumme i kjellren eller ved siden av huset.

I forhørsomme må vann tentes fra andre øyer, så, tildeles fra Mr. Sund.

1272

Johan Kjønå,
Langøyneset pr. Kr.s.N.

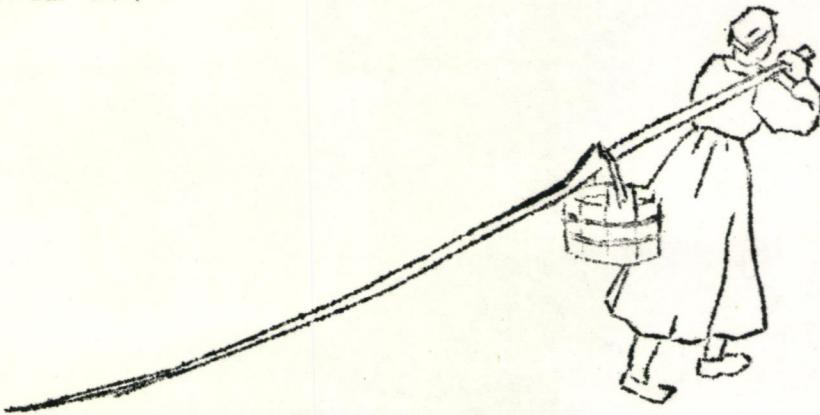
M. og R.
1
Bremsnes
Øyene

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING
ADR. NORSK FOLKE-MUSEUM
BYGDØY

Vær gild og skriv svaret med blyant på same ark.

Tilleggsspørsmål til nr. 5 Vannbæring.

I Tinn i Telemark har ein for eit par mannsaldrar sidan bore vatn på ei lang stong. Ein bar den eine enden over aksla, den andre enden drog ein etter seg på marka. Taret hekk på stonga bak ryggen åt den som bar (drog). Ein liten mothake på stonga gjorde at handtaket på bøtta ikkje gleid. Stonga var såpass mjuk at vatnet ikkje skvampla over. Utanom denne opplysninga kjenner ein no denne metoden berre frå Värmland i Sverige. Det kan henda at det tidlegare har vore meir vanleg å bera vatn på denne måten. Hugsar nokon i Dykkar bygd noko om det?

Tilleggsspørsmål til nr. 12.

Finst det noko opplysning om at ein brukar eller har bruks fiskebein og fiskehovud til brensel?

Har ein brukta kumøkk til brensel?

En kjennes ikke til ovenstående her.

En bruker „leørte“, åk over næsken.